

N:o 57.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Maj 1882, kl. 11 f. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse under eganderätt till Vexjö stad af kyrkoherdebostället Vexjö Domprostegården.

(I. A.)

Under åberopande af bilagdt statsrådsprotokoll öfver ecklesiastik-ärenden af den 3 nästlidna Februari har Kongl. Maj:t i förenämnda till Riksdagen samma dag aflåtna nådiga proposition (N:o 30) föreslagit, det Riksdagen måtte medgifva, att åt Vexjö stad måtte upplåtas eganderätt till ett halft mantal krono Vexjö Domprostegården N:o 1, mot det att staden förbunde sig *dels* att till kyrkoherden i Vexjö pastorat årligen utgifva lösen efter tioårigt medelmarkegångspris för fyra hundra kubikfot spannmål, hälften råg och hälften korn, och *dels* att åt kyrkoherden anskaffa och underhålla lämplig bostad i staden eller tilldela honom hyresersättning, hvars belopp i brist af åsämjande skulle bero på särskild pröfning i laga ordning.

Af förenämnda statsrådsprotokoll inhemtas, att Kongl. Maj:t sammanhang med fastställande af lönereglering för presterskapet i Vexjö stads- och landsförsamlingars pastorat, enligt nådigt bref den 1 Mars 1872, förordnat bland annat, att dåvarande, i jordeboken för landsförsamlingen upptagna kyrkoherdebostället ett halft mantal krono Vexjö Domprostegården N:o 1 skulle vid inträffande kyrkoherdeledighet eller dessförinnan, om uppgörelse derom kunde träffas, så snart

sådan kommit till stånd, åt Vexiö stad upplåtas till begagnande under all framtid, under förbehåll att staden förbunde sig dels att till kyrkoherden årligen utgifva lösen efter tioårigt medelmarkegångspris för fyra hundra kubikfot spanmål, hälften råg och hälften korn, och dels att åt kyrkoherden anskaffa och underhålla lämplig bostad i staden eller tilldela honom hyresersättning, hvars belopp i brist af åsämjande skulle bero på särskild pröfning i laga ordning. Enligt den af Kongl. Maj:t den 31 December 1877 fastställda plan för utvidgning och reglering af Vexiö stad, dit hemmanet Domprostegården på grund af nådiga brefvet den 19 Juni sistnämnda år blifvit från och med den 1 nästföretgångne Maj i judicielt, kameralt och ecklesiastikt hänseende förlagdt, skulle samma hemman hänföras till den nya stadsdelen. Härefter hade stadsfullmäktige i Vexiö — med förmälan, att några af de å Domprostegården belägna tomter sedermera blifvit af staden försålda, men att hinder mötte för köparne att å desamma erhålla lagfart, emedan jorden af staden innehades endast med besittningsrätt, hvilket hinder, enligt hvad erfarenheten visat, inverkade i hög grad menligt på det pris, som kunde för tomterna betingas — uti underdånig ansökning, som Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kronobergs län, efter Vexiö magistrats hörande, till Kongl. Maj:t öfverlemnadt och förordadt, anhållit, att hemmanet Domprostegården måtte på de i förenämnda nådiga bref den 1 Mars 1872 stadgade vilkor med full eganderätt till staden upplåtas, helst i motsatt fall stadens väl behöfliga utvidgning åt detta håll möjligen icke skulle kunna försiggå och sålunda det med hemmanets öfverlemnande åt staden afsedda ändamål icke vinnas. Öfver denna ansökning hade Kammarkollegium, efter det Domkapitlet i Vexiö yttrat sig i ämnet, afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och dervid, enär det ej syntes behöfva befaras att staden, som redan egde för all framtid disponera hemmanet, icke behörigen fullgjorde sina för upplåtelsen deraf åtagna förbindelser, tillstyrkt, att stadsfullmäktiges ansökning måtte i nåder bifallas.

Ehuru Stats-Utskottet, till hvars förberedande behandling denna proposition blifvit remitterad, funnit önskvärdt, att den osäkerhet i rättsförhållandena, som torde hafva uppstått derigenom, att Kongl. Maj:t, på sätt ofvan är omförmäldt, utan Riksdagens hörande till staden Vexiö upplåtit ständig besittningsrätt till ifrågavarande boställe, måtte varda snarast möjligt rättad, har Utskottet dock ansett, att, då fråga nu är om eganderättens öfverlåtande, förenämnda fastighet borde betinga något högre pris än det, som vid besittningsrättens afyttrande blifvit utfäst, samt att vid försäljningen en viss köpeskillning borde bestäm-

mas jemte skyldighet för staden att åt kyrkoherden anskaffa och underhålla lämplig bostad.

På grund häraf och då Utskottet saknar all ledning för bedömandet af egendomens försäljningsvärde samt i allt fall Kyrkomötets samtycke till ifrågavarande försäljning lärer böra inhemtas, får Utskottet hemställa,

att den af Kongl. Maj:t föreslagna försäljningen till Vexjö stad af kyrkoherdebostället Vexjö Domprostegården icke för närvarande må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 Maj 1882.

På Stats-Utskottets vägnar:

EMIL KEY.
